

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΑΣΠ ΕΜΠ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Μια από τις σημαντικότερες μορφές αντίστασης στη σύγχρονη ελληνική ιστορία αποτέλεσε η εξέγερση του πολυτεχνείου την 17^η Νοέμβρη του 1973. Μια εξέγερση από το σύνολο των ενωμένων φοιτητών και του λαού ενάντια στην υποκινούμενη από τους Αμερικανούς χούντα των Συνταγματαρχών. Τα αιτήματα, όπως έβγαιναν από τα χείλη των φοιτητών τότε, ήταν το γνωστό τρίπτυχο: ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Η 21^η Απριλίου του 1967 αποτέλεσε το αποκύημα πολύχρονων διεργασιών στο στρατιωτικό και παραστρατιωτικό χώρο. Αναμφισβήτητο σημαντικό ρόλο στις διεργασίες αυτές διαδραμάτισαν κατά καιρούς οι αμερικάνικες υπηρεσίες πληροφοριών. Η επιβολή της δικτατορίας κατέλυσε τις δημοκρατικές λειτουργίες με σκοπό να επιβάλλει πολιτικές, που θα εξυπηρετούσαν τα συμφέροντα των πατρónων της. Από την πρώτη στιγμή οριοθετήθηκαν και τα χαρακτηριστικά της στάσης που θα κρατούσε η μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού και πνευματικού κόσμου. Η αντιδικτατορική δράση, κάλυπτε ένα μεγάλο φάσμα, από πολιτικά μέσα πίεσης έως την ένοπλη αντίσταση. Αποκορύφωμα της λαϊκής αντίδρασης απέναντι στο καθεστώς, αποτέλεσαν τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, στις 17 Νοέμβρη του 1973, με πρωταγωνιστικό το ρόλο του φοιτητικού κινήματος. Η δυναμική που προέκυψε από την εξέγερση του Πολυτεχνείου κατάφερε να ενεργοποιήσει αδρανείς, μέχρι τότε αντιδικτατορικές δυνάμεις και να μαζικοποιήσει την αντίσταση προς τη νέα χούντα που δημιουργήθηκε. Το γεγονός αυτό λειτούργησε ως χιονοστιβάδα για την κατάρρευση της.

Το κεντρικό μήνυμα του Πολυτεχνείου δεν περιορίστηκε αποκλειστικά στο στόχο της απελευθέρωσης από το καθεστώς της καταπίεσης των συνταγματαρχών. Δεν περιοριζόταν στην αποκατάσταση της Δημοκρατίας, αλλά στόχευε και στη διαμόρφωση νέων συνθηκών και πλαισίου της Δημοκρατίας, που θα ερχόταν. Το «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία» θα αποτελούσε οδηγό για μεγάλες καταλυτικές αλλαγές στην πολιτεία και στην κοινωνία. Το Πολυτεχνείο έθετε μπροστά σε ιδιαίτερες ευθύνες και καινούρια δεδομένα τις δημοκρατικές δυνάμεις που θα κυβερνούσαν τον τόπο.

Στη πρώτη φάση μέσα από ιδιαίτερα σημαντικές δυσκολίες δημιουργήθηκε το νέο δημοκρατικό πλαίσιο, που θα δημιουργούσε κυρίως ομαλό πολιτικό βίο και στην άμβλυνση των κοινωνικοπολιτικών αντιθέσεων, που εδώ και δεκαετίες μάστιζαν τη χώρα. Έτσι δημιουργήθηκε το υπόβαθρο για τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές της δεκαετία του 80.

- Η προσπάθεια για την αναδιοργάνωση και εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης.
- Η θεμελίωση του κοινωνικού κράτους και του κράτους πρόνοιας
- Η ενεργοποίηση του αγροτικού πληθυσμού και η αναγέννηση της αγροτικής παραγωγής
- Οι μεταρρυθμίσεις στο οικογενειακό δίκαιο και η προώθηση της ισότητας των δύο φύλων.
- Η δημιουργία σύγχρονου νομικού πλαισίου για τις σχέσεις εργασίας – θεμελίωση του 40ώρου και των 4 εβδομάδων άδειας.
- Η διασφάλιση της άσκησης του συνδικαλιστικού δικαιώματος με την κατάργηση κάθε ρύθμισης που περιόριζε την απρόσκοπτη άσκησή του.
- Προώθηση των αλλαγών για τη δημιουργία νέων όρων για την κοινωνική ασφάλιση του συνόλου των εργαζομένων της χώρας.
- Η δημιουργία του θεσμικού πλαισίου για την ανάπτυξη του εθνικού συστήματος υγείας - Ε.Σ.Υ.
- Η αναδιοργάνωση της λειτουργίας των φορέων της παιδείας, και η σημαντική αύξηση του ποσοστού για τη χρηματοδότηση της.

Οι παραπάνω θεσμικές αλλαγές αποτέλεσαν τη συγκλονιστική παρέμβαση στην αλλαγή της κοινωνίας, του συνόλου των λαϊκών δυνάμεων που εκφράστηκαν μέσα από προοδευτικές πολιτικές επιλογές, όπως η εθνική συμφιλίωση, η στραδιακή θεμελίωση αναπτυξιακού οικονομικού μοντέλου καθώς και ο ενεργός πλέον ρόλος της χώρας μας σε διεθνές επίπεδο.

Στις μέρες μας, οι καιροί άλλαξαν και η παγκοσμιοποίηση οδήγησε στην κατάρρευση οικονομιών μικρών χωρών, των οποίων οι οικονομίες δεν είναι αυτόνομες. Στην χώρα μας οι λανθασμένες πολιτικές αποφάσεις όλων των παρελθοντικών κυβερνήσεων οδήγησαν σε μεγάλα ελλείματα στον κρατικό προϋπολογισμό και εν συνεχεία σε μεγάλα χρέη του ελληνικού δημοσίου. Λόγω της έλλειψης ρευστότητας και του μεγάλου χρέους, η κυβέρνηση πήρε την απόφαση ένταξης της χώρας στο μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Η Ε.Ε. μαζί με το Δ.Ν.Τ. πρότειναν στην κυβέρνηση μέτρα που θεωρητικά θα βοηθούσαν στην έξοδο της χώρας από την κρίση. Η συντριπτική πλειοψηφία των μέτρων που έλαβαν οι κυβερνήσεις έως τώρα κρίνονται προς τη λάθος κατεύθυνση και είναι κοινωνικά

άδικα καθώς μετακύλησαν το βάρος στους μισθωτούς και τους συνταξιούχους και όχι σε αυτούς που ευθύνονται πραγματικά για την κρίση.

Και έτσι ύστερα από δύο χρόνια λήψης αναποτελεσματικών και άδικων εξουθενωτικών μέτρων για το λαό φτάσαμε στο σήμερα, όπου η κυβέρνηση, σε συνεχείς επαφές με την αμετακίνητη από τις πάγιες θέσεις της για συνεχόμενες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις Τρόικα προσπαθώντας να βρει τρόπους για την εξοικονόμηση τουλάχιστον 13,5 δις και με σκοπό το πακέτο αυτό, να ανάψει το «πράσινο φως» για την εκταμίευση των 31,5 δις που χρειάζεται άμεσα η Ελλάδα για την κάλυψη των δημοσιονομικών της αναγκών, έθεσε στην ελληνική βουλή την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου το νέο σκληρό πακέτο μέτρων, το οποίο ψηφίστηκε από τη βουλή και κατά συνέπεια σε λίγο καιρό από τώρα θα έχουμε την εφαρμογή νέων δυσβάστακτων για τις μικρομεσαίες τάξεις μέτρων, τα οποία κινούνται και πάλι προς την ίδια λανθασμένη κατεύθυνση που κινήθηκαν και όλα τα προηγούμενα μέτρα που επιβλήθηκαν από τον μηχανισμό στήριξης και τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Συγκεκριμένα, τα μέτρα αυτά αφορούν κυρίως μειώσεις τόσο σε εφάπαξ και συντάξεις όσο και σε μισθούς, περικοπές διαφόρων επιδομάτων, όπως για παράδειγμα τα εποχικά που θα αντικατασταθούν με επιδόματα ανεργίας, καθώς και κατάργηση 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, δηλαδή τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα. Μείζονος σημασίας μέτρα είναι εκείνα που αφορούν απολύσεις και εφεδρείες, οι οποίες ένα χρόνο μετά, έρχονται ξανά στο προσκήνιο, απειλώντας χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους. Μια άλλη κατηγορία εργαζομένων που πλήττονται ισχυρά από τα νέα μέτρα, είναι οι ελεύθεροι επαγγελματίες, για τους οποίους αναμένεται ακόμα και κατάργηση του αφορολογήτου, το οποίο έχει ήδη πέσει σε εξευτελιστικά χαμηλά επίπεδα, ενώ παράλληλα προβλέπεται και αύξηση της φορολόγησής τους. Κοινός πλην σκληρός παρονομαστής για όλους τους εργαζομένους θα είναι η νέα αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, αυτή τη φορά από τα 65 στα 67 χρόνια.

Είναι εμφανές πως η συγκεκριμένη κατεύθυνση των μέτρων είναι αντιλαϊκή και σε καμία περίπτωση δεν έχει τη κοινωνική συναίνεση που απαιτείται για την κρίσιμη συγκυρία. Από την πρώτη στιγμή που η κυβέρνηση άρχισε να επιβάλλει αυτήν τη σκληρή πολιτική λιτότητας φέρνοντας άδικα μέτρα και φόρους προς τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, ο ελληνικός λαός αντέδρασε υπερασπιζόμενος τα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα και τις διαχρονικές κατακτήσεις του. Από την αρχή συμμετείχε σε μαζικές ειρηνικές κινητοποιήσεις όπως “οι αγανακτισμένοι στις πλατείες” και οι μεγάλες απεργίες που λαμβάνουν χώρα με στόχο την ανατροπή αυτής της άδικης οικονομικής πολιτικής. Ως κορύφωση της δράσης των εργαζομένων και της νεολαίας είχαμε το πανελλαδικό συλλαλητήριο την Τρίτη 7/10 και την ακριβώς επόμενη, μέρα ψήφισης των μέτρων την περικύκλωση της βουλής, όπου η ειρηνική συμμετοχή του κόσμου κάθε ηλικίας ήταν πρωτοφανής, έχοντας τεράστια δυναμική.

Ωστόσο για μια ακόμα φορά, γίναμε μάρτυρες στοχευόμενων επιθέσεων στις συγκεκριμένες διαδηλώσεις, από κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς, με στόχο την αμαύρωση και την κατασυκοφάντηση του δημοκρατικού και καθαρού αγώνα των κοινωνικών ομάδων και των προσπαθειών τους για την προάσπιση των κεκτημένων χρόνων του ελληνικού λαού. **Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, αποστρεφόμαστε και καταδικάζουμε οποιαδήποτε φαινόμενα βίας λαμβάνουν χώρα σε τέτοιου είδους μαζικές κινητοποιήσεις, που ως μοναδικό αποτέλεσμα έχουν τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης από τα δίκαια αιτήματα του ελληνικού λαού και υποσκάπτουν σαφώς την αποτελεσματικότητα των κινητοποιήσεων.**

Πιστεύουμε ότι αυτές οι συντεταγμένες, μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις του λαού μας θα φέρουν αποτελέσματα ανατρέποντας αυτήν την άθλια πολιτική, η οποία τίθεται ξεκάθαρα ενάντια στους οικονομικά ασθενέστερους, αφήνοντας στο απυρόβλητο αυτούς που πραγματικά ευθύνονται για την οικονομική κρίση, τους φοροφυγάδες, τις τράπεζες, τους κατόχους μεγάλων κεφαλαίων, τους έχοντες και κατέχοντες.

ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ: Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ εναντιωνόμαστε στα συνεχόμενα οριζόντια μέτρα και τα θεωρούμε ολοφάνερη ένδειξη της ανικανότητας, ή και απροθυμίας, των κυβερνώντων να προβούν στις μεταρρυθμίσεις εκείνες που θα θέσουν τις βάσεις για ένα ισχυρό κράτος δικαίου και πρόνοιας καθώς και για μία υγιή και αειφόρο οικονομία. **Προτείνουμε την άμεση ανασυγκρότηση των μηχανισμών φοροελέγχου και φοροείσπραξης,** την αναδιάρθρωσή του δημοσίου τομέα μέσω της **εξυγίανσης των προβληματικών Δημόσιων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (ΔΕΚΟ)** όπως επίσης και την **αύξηση του συντελεστή φορολόγησης για τους έχοντες και κατέχοντες, οι οποίοι έως τώρα έχουν μείνει στο απυρόβλητο.** Τέλος, είναι απαραίτητη και η φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας που κατέχει η Εκκλησία της Ελλάδος. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, ποτέ δεν κρυφτήκαμε πίσω από το προσωπείο του στείρου αρνητισμού και της καταστροφολογίας. Συνεχίζουμε να προτείνουμε, με βάση συγκεκριμένο πολιτικό σκεπτικό, κινήσεις που θεωρούμε κοινωνικά δίκαιες και αποτελεσματικές για την έξοδο από την κρίση, χωρίς αυτή να επιβαρύνει άλλο τις μικρομεσαίες τάξεις, αλλά αυτούς που την προκάλεσαν.

ΠΑΙΔΕΙΑ

ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ:

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση παρουσιάζει σήμερα πολυάριθμα προβλήματα και παθογένειες. Ο νόμος του '82 αποτέλεσε ένα ιδιαιτέρως πρωτοποριακό εγχείρημα που κατοχύρωσε βασικά φοιτητικά δικαιώματα, αφού εισήγαγε τη συνδιοίκηση στο Πανεπιστήμιο και έδωσε στο φοιτητή το δικαίωμα έκφρασης στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Ωστόσο, παρατηρούμε πολλά φαινόμενα αυθαιρεσίας, αδιαφάνειας, κατάχρησης εξουσίας και παράνομου πλουτισμού κάποιων μελών του διδακτικού και διοικητικού προσωπικού που έχουν ως αποτέλεσμα τεράστια ελλείμματα στους προϋπολογισμούς των Ιδρυμάτων. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, αναγνωρίσαμε αυτή την προβληματική κατάσταση και αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε στο διάλογο για τη σύνταξη ενός νέου Νόμου-Πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, καταθέτοντας μία ολοκληρωμένη πρόταση. Για εμάς, οποιαδήποτε αλλαγή επερχόταν στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έπρεπε να γίνει με κύριο γνώμονα τις θέσεις των φοιτητών, δεδομένου οι φοιτητές αποτελούν την ομάδα που επηρεάζεται άμεσα και σε μεγαλύτερο βαθμό από αυτές. Δυστυχώς όμως, για μία ακόμα φορά, αντιμετωπίσαμε έναν τυπικό και προσχηματικό διάλογο, με τις αρχικές θέσεις του Υπουργείου να αποτυπώνονται σχεδόν ακέραιες στο τελικό σχέδιο του Νόμου. Έτσι, ο Νόμος αυτός παραβίαζε πολλές από τις κόκκινες γραμμές τις οποίες είχαμε ορίσει, οι οποίες αφορούσαν κατά κύριο λόγο την διάσπαση των πτυχίων μας, την εισαγωγή του συστήματος των πιστωτικών μονάδων, την κατάργηση του ασύλου, την μείωση της συνδιοίκησης, περικοπές σε φοιτητικές παροχές (συγγράμματα, σίτιση, στέγαση) κ.α. Με άλλα λόγια, φαίνεται ξεκάθαρα ότι η δημόσια και δωρεάν παιδεία για την οποία μάχονταν οι φοιτητές 39 χρόνια πριν, δίνοντας ακόμα και τη ζωή τους στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, πλέον βρίσκεται υπό αμφισβήτηση, καθώς το Υπουργείο Παιδείας όλα αυτά τα χρόνια προχωρεί σε μεθοδεύσεις που θίγουν τον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της παιδείας και υπονομεύουν τα πτυχία μας.

ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ:

Το ισχύον διοικητικό σύστημα των Πανεπιστημίων έχει αποδείξει την αδυναμία του να εξασφαλίσει τη διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών του Ιδρύματος. Φαινόμενα κατάχρησης χρηματικών ποσών που προορίζονται για ερευνητικά προγράμματα είναι συνήθη από πλευράς μελών ΔΕΠ ή άλλων μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας. Αυτά τα φαινόμενα κατασπατάλησης και κακοδιαχείρισης των οικονομικών πόρων οδηγούν στη δημιουργία ελλειμμάτων που πλήττουν βάνανυσα τις δυνατότητες του Ιδρύματος. Ουσιαστικά καταδεικνύουν την προβληματική λειτουργία ενός οργάνου που έχει συγκεντρώσει στα χέρια του το σύνολο των αρμοδιοτήτων της διοίκησης, χωρίς καμία μορφή ελέγχου και αξιολόγησής του.

Κατά τη γνώμη μας, μείζονος σημασίας είναι η διάκριση των διοικητικών και των ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων του μοναδικού μέχρι σήμερα οργάνου διοίκησης, της Συγκλήτου, και ο καταμερισμός τους σε δύο διακριτά, ανεξάρτητα και πιο ευέλικτα όργανα: το Συμβούλιο Διοίκησης και τη Σύγκλητο. Με τον καταμερισμό αυτό καταργείται ο θεσμός του «υπεροργάνου» που ίσχυε με τη μέχρι πρότινος νομοθεσία και ανοίγει ο δρόμος για την πάταξη φαινομένων αδιαφάνειας και διαπλοκής.

Για το λόγο αυτό, συμφωνούμε με την εισαγωγή του θεσμού του Συμβουλίου Διοίκησης που θα αναλάβει το σύνολο των διοικητικών αρμοδιοτήτων του Ιδρυμάτος, όπως άλλωστε αναγράφεται στην πρότασή μας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. **Ωστόσο, η καθιέρωση ενός τέτοιου οργάνου πρέπει να διασφαλίζει τον αυτοδιοίκητο χαρακτήρα του ελληνικού πανεπιστημίου. Δηλαδή να θέτει τους κατάλληλους όρους επιλογής των εξωτερικών μελών και να μεριμνεί για την επαρκή εκπροσώπηση των φοιτητών στο Συμβούλιο.**

Έτσι η σύσταση του Συμβουλίου σύμφωνα με το νόμο μας βρίσκει πλήρως ενάντιους. **Ο περιορισμός της συμμετοχής των φοιτητών με μόλις έναν εκπρόσωπο και ο αυξημένος αριθμός των εξωτερικών μελών σε σχέση με αυτόν που εμείς είχαμε θέσει ως κόκκινη γραμμή «εγγυώνται» τη λήψη αποφάσεων για εξυπηρέτηση συμφερόντων αντίθετων προς αυτά των φοιτητών.**

Ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη που παραμένει πιστή στις ιδεολογικές της αρχές και αξίες δεν μπορούμε να δεχτούμε τη νομιμοποίηση των Συμβουλίων που παράλληλα θα ανάψει το πράσινο φως για τη νομιμοποίηση ολόκληρου του νόμου και άρα την προώθηση μιας γενικότερης πολιτικής υποβάθμισης των πτυχίων μας και κατάργησης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Το Υπουργείο Παιδείας προσπάθησε να κατευνάσει τις έντονες αντιδράσεις του συνόλου της πανεπιστημιακής κοινότητας απέναντι στο νόμο Διαμαντοπούλου και έτσι κατέθεσε μία τροπολογία του νόμου. **Δυστυχώς αυτή η τροπολογία δεν αφορά τους φοιτητές και τις οικογένειές τους και δε συμβάλει στην προαγωγή της έρευνας, του ακαδημαϊκού πνεύματος και την αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών. Αντιθέτως, εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα και έχει ως**

σκοπό τη δημιουργία συμμάχων του Υπουργείου έτσι ώστε να εφαρμοστεί ο νόμος χωρίς κωλύματα κάνοντας δυνατή ακόμα και την επιστολική ψήφο. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ θα αγωνιστούμε για άλλη μία χρονιά μαζί με τους συμφοιτητές μας, στηριζόμενοι στην πολιτική τεκμηρίωση και την πολιτική αντίσταση ενάντια σε κάθε μεθόδευση και στόχευση του Υπουργείου που θίγει το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Συγκεκριμένα, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, ο Πρύτανης και το Πρυτανικό Συμβούλιο, λειτουργώντας αυθαίρετα και αδιαφορώντας για το σύνολο των φοιτητών που έχουν εκφράσει σύσσωμοι τις διαφωνίες τους με το νόμο, όρισε ως ημερομηνία εκλογής των Συμβουλίων Διοίκησης την 25η Οκτωβρίου. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της συγκεκριμένης συγκυρίας για το Ίδρυμα, αλλά και γενικότερα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, προτείναμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης, σύμφωνα με το οποίο θα μπορούσαμε αποτελεσματικά να αντιμετωπίσουμε την επιθετική πολιτική της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας που στοχεύει στην υποβάθμιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της παιδείας. Στο πλαίσιο των αποφάσεων των φοιτητικών συλλόγων, όπου ήταν σαφέστατη η θέση τους για μπλοκάρισμα οποιασδήποτε προσπάθειας εκλογής συμβουλίων διοίκησης και κατ' επέκταση τον νόμο-πλαίσιο 4009/2011, όλες οι προσπάθειες που έγιναν για συγκρότηση συμβουλίων διοίκησης στο ίδρυμά μας, μπλοκαρίστηκαν με φυσικό τρόπο από τους Φοιτητικούς Συλλόγους.

Ωστόσο, το παράθυρο της επιστολικής ψήφου που άνοιξε με την τροπολογία που κατατέθηκε το καλοκαίρι από τον κ. Αρβανιτόπουλο, δίνει τη δυνατότητα στους καθηγητές και στο Υπουργείο να προχωρήσουν στη διενέργεια της εκλογικής διαδικασίας εκτός του χώρου του Ιδρύματος, χωρίς να μας δίνεται η δυνατότητα να επεμβούμε με την παρουσία μας. Το ενδεχόμενο αυτό εξασφαλίζει μεν τον τυπικό ορισμό του Συμβουλίου Διοίκησης, ωστόσο ο φοιτητικός σχεδιασμός είναι αυτός που θα αποτρέψει, με τη φυσική του παρουσία, τη σύσταση του σε όργανο, καθώς και οποιαδήποτε προσπάθεια σύγκλισής του και λήψης απόφασης.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Αύξηση των δαπανών για παιδεία άμεσα στο 5 % του ΑΕΠ.
- Καμιά περικοπή στις φοιτητικές παροχές. Δωρεάν φοίτηση, σίτιση, στέγαση και συγγράμματα για όλους τους φοιτητές. Μέριμνα για τους φοιτητές με ειδικές ανάγκες.
- Αξιολόγηση με αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια -Αξιολόγηση όλων των μελών ΔΕΠ και από τους φοιτητές.
- Κατάργηση των διδάκτρων σε όλα τα Μεταπτυχιακά.
- Ισοδυναμία του πτυχίου μας με Master ενιαίας, αδιάσπαστης πενταετούς φοίτησης.
- Διεύρυνση του ωραρίου της Κεντρικής Βιβλιοθήκης.
- Κεντρική διανομή των συγγραμμάτων σε χώρο του Πολυτεχνείου.
- Άμεση ανασύσταση και ανασυγκρότηση της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης Ελλάδας(Ε.Φ.Ε.Ε.)

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:

- Συμμετοχή του συλλόγου στον τριήμερο εορτασμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου 15, 16 και 17 Νοέμβρη με κλειστή σχολή τις μέρες αυτές.
- Συμμετοχή του συλλόγου στην αντιιμπεριαλιστική πορεία προς την Αμερικάνικη Πρεσβεία το Σάββατο 17 Νοεμβρίου.
- Συμμετοχή του συλλόγου στην Πανευρωπαϊκή απεργιακή κινητοποίηση την Τετάρτη 14 Νοέμβρη, με κλειστή σχολή.

